

„Crede și nu cerceta!” Oare?

Când am auzit pentru prima oară spunându-se „*Dar ce fel de Dumnezeu este acesta care zice "crede și nu cerceta"?*...*Asta-i credință oarbă! Asta-i constrângere!*”, sincer vă spun că nu mi-a căzut prea bine. Mă simțeam ca între ciocan și nicovală căci în mintea mea se dădea o luptă amară. Pe de o parte îmi spuneam că dacă așa a zis Domnul înseamnă că știe El mai bine de ce a spus asta, dar totuși simțeam că mi se ia din libertatea de gândire și cunoaștere. Simțeam aceasta situația ca pe un ștreang în jurul gâtului, dar pe de altă parte vroiam să știu de ce ar fi zis Dumnezeu așa. Însă din rațiunea de a cerceta orice lucru, m-am gândit să caut totuși unde scrie treaba asta în Biblie și mai ales, în ce context era dat cuvântul.

După ce am răsfoit bine Sfânta Scriptură, nu am găsit expresia "*crede și nu cerceta*" nicăieri. Nedumerit și nerăbdător să aflu pricina acestei dispute pe care ateii și cei comozi din fire o etaleză ca scuză a propriei necredințe dar și ca acuza asupra credincioșilor și implicit a credinței, m-am rugat Domnului să-mi arate și mie adevărul despre asta ca să știu ce să fac. Într-o bună zi am aflat și răspunsul la aceasta framantare cumpărând revista Lumea Credinței unde am găsit în sfârșit, un articol care trata problema ce mă apăsa.

Ateii și liber cugetatorii spun că indemnul „*crede și nu cerceta*” s-ar găsi în Sfânta Scriptură. Desigur că dacă îi punem să ne arate locul respectiv nu îl vor găsi nicăieri, deoarece această expresie nu există în Biblie, dar expresia s-a înradăcinat în rândul oamenilor neștiutori la cursurile marxiste de combatere a religiei. Totuși, găsim în Scriptură un pasaj cu acest indemn, dar dat în alt duh decît cel invocat de ateii și de liber cugetatorii:

„*Cele mai grele de tine nu le cerca și cele mai tari decît tine nu le cerceta. Cele*

ce ti s-au poruncit tie, acestea cugeta, pentru ca nu-ti sint de treaba tie cele ascunse. Intru prisoseala lucrurilor tale nu iscodi, pentru ca mai mult decit intelegerea omului s-au aratat tie. Caci pre multi au inselat gindul lor, si in socoteala rea au lunecat cugetele lor.” (Intelepciunea lui Isus Sirah, III, 20-23)

Dar tocmai datorita nerespectarii acestor limitari omenesti aratate de Isus Sirah, am ajuns sa avem astazi o multime de atei, eretici si filozofi care nu disting adevarul de minciuna si speculatia de realitate. Au crezut ca ratiunea umana este infailibila si autosuficienta, cand singura cunoastere adevarata despre lume vine doar atunci cand te conectezi cu vointa la adevarul absolut al lucrurilor: Dumnezeu, fiinta rationala omniprezenta, atemporală si incoruptibila.

Chiar Sf. Ioan Gura de Aur ne aduce aminte ca exista totusi o masura limitata in capacitatea omului de cunoastere, dincolo de care nu exista decat esec: „*Sa primim cu multa recunostinta cuvintele Scripturii; sa nu depasim masura noastra, nici sa iscodim cele mai presus de noi, asa cum au patit dusmanii adevarului, care, voind sa cerceteze totul cu propriile lor ginduri, nu s-au gindit ca este cu neputinta omului sa cunoasca desavirsit creatia lui Dumnezeu...*

*Elenii pentru asta au ratacit, ca au ingaduit totul mintii lor si **n-au voit sa stie ca mintea omeneasca e slaba**; au gindit la lucruri mai presus de puterile lor, au depasit masura propriilor lor hotare si au cazut din vrednicia cuvenita lor... Si odata ce s-au abatut de la calea cea dreapta, au pornit spre prapastie si s-au rostogolit in adincul rautatii...”*

Mai mult decat atat, stiind ca suntem limitati in cunoastere si usor de pacalit, Sf. Ioan Teologul ne indeamna sa cercetam duhurile, adica esenta tuturor lucrurilor, punandu-le in lumina adevarului: "*Tubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci cercați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume. " (I Ioan 4:1)*

Asadar, indemnul „*Crede si nu cerceta*” nu apartine Bisericii, ci din contra, Sfanta Scriptura si Sfanta Traditie contin impreuna multe indemnuri menite sa-l determine pe om sa se apropie mai mult de Dumnezeu si sa-i sporeasca credinta, prin cercetare aprofundata si cunoastere adevarata.

Chiar si sfintii au dat exemplul personal al cercetarii lucrurilor nu numai din

Sfanta Scriptura dar si din stiintele omenesti. Sfântul Grigorie Palama ne indeamna asa: *"este bine sa te ocupi puțin cu studiul limbilor, cu retorica, cu istoria, cu tainele naturii, cu stiinta logicii si cu figurile geometrice. Si aceasta, nu numai pentru a le putea intrebuinta la ceva, ci si pentru ca antreneaza ochiul sufletului pentru a putea discerne lucrurile. Dar a rămâne atasat lor tot timpul e rău"*.

Acum mă întreb și eu...oare cum m-am indoit în tot acel timp, căci până si credința vine prin cunoastere?!

Oare Dumnezeu ne-a pus setea de cunoastere în noi ca să ne chinuiască sau ca să Se descopere față de noi cu toate lucrarile Sale?

Oare din setea de cunoaștere nu se observă dorința omului de a-și căuta originea si sensul existentei sale?

Dumnezeu nu l-a facut pe om pasiv, apatic, neinteresat, ci a lăsat această sete de cunoastere în firea lui tocmai ca să cerceteaze, să caute, să vrea intotdeauna să știe mai mult despre el și despre tot ceea ce îl înconjoară, să știe de unde vine și încotro se îndreaptă, să se șlefuiască, dar nu în cunoștinte reci, fără folos, ci pentru a spori in credință și dragoste.

Omul fără cunoastere si cercetare ar fi total orb dar manifestarea acestora îl salvează de multe ori chiar de la necredință. Unul din cele mai elocvente exemple este cel al Sf. Apostol Toma, care după atâtea minuni văzute in prezența Mântuitorului, tot s-a indoit de mărturia celorlalti 10 apostoli că Mântuitorul a înviat, și spune:

"Dacă nu voi vedea, in mâinile Lui, semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu in semnul cuielor, si dacă nu voi pune mâna mea in coasta Lui, nu voi crede".

Deci el vroia să cerceteze să se convingă că așa este. Pentru necredinta lui a fost dojenit, dar măcar a scapat de ea.

Dar noi stim că Hristos Domnul a zis:

"Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide, că oricine cere ia, cel care caută află, și celui ce bate i se va deschide." (Ev. Matei 7:7-8)

Deci, haideți să nu mai stăm pe gânduri, și să ieșim din bezna necunoașterii spre lumina credinței, urmand indemnul Mantuitorului de a cerceta lucrurile, inasa cu dreapta socoteala:

"Cercetati Scripturile, *ca socotiti ca in ele aveti viata vesnica. Si acelea sunt care marturisesc despre Mine"*

(Dan

Sursa: <http://www.ortodoxiatinerilor.ro>